

helst Maade, men baade den ærede Ordfører og den højtærede Minister ere gaaede uden for mine Argumenter. Det er en Kendsgerning, at Timetallet maa blive forskelligt i de forskellige Statsskoler, i det Øjeblik man vedtager den ærede Ordførers Ændring, idet nogle Elever af den ny sproglige Retning faa flere Latintimer og andre af den ny sproglige Retning faa færre. At der endvidere vil fremkomme andre Vanskeligheder, har jeg fremhævet. Det har man ikke rokket ved, og det kan da ikke hjælpe at vise hen til en Uniformitetslyst, som ikke er til Stede hos mig. Man kan for Hauchs og Slomanns Skolers og andre private Skolers Vedkommende ordne sig paa en friere Maade — man har Privatskoler eller Friskoler til at gøre pædagogiske Forsøg —, men lige over for Statsskolerne maa Befolkningen i en Egn af Landet have de samme Goder som Befolkningen i andre Egne. Det er et Synspunkt, som ikke har noget at gøre med det tyske pædagogiske Uniformitetssystem.

Jeg skal imidlertid ikke forlænge Debatten, da jeg, som sagt, er paa det rene med, at den alligevel ikke nytter noget. Jeg vil blot med nogle Ord omtale de to Ændringsforslag, som nu atter ere blevne tagne op til Drøftelse, nemlig Nr. 34 og Nr. 35. Flertallet er ikke gaaet med til Nr. 34, fordi vi fandt, at det var unyttigt, og fordi vi syntes, det var urimeligt at stille en unyttig Ændring. Det er indrømmet fra anden Side, at naar denne Ændring blev vedtaget, staa der det samme i Paragraffen, som hvis Ændringen ikke blev vedtaget. Derfor vil det være Flertallet ganske ligegyldigt, om man vedtager Forslaget eller ej. Ærede Medlemmer kunne godt, uden at komme i Kollision med Flertallet, stemme for Mindretallets Ændringsforslag Nr. 34. Noget andet er det derimod med Nr. 35. Mod dette vil og maa jeg fastholde min Modstand. Ærede Medlemmer erindre, hvad Ændringen gaar ud paa. Saaledes som Lovforslaget er affattet, er det muligt for en Minister at ansætte en Mand fra en kommunal eller privat Skole ved en Statsskole, naar denne Mand er skikket og dygtig nok dertil, uden at sende ham ind til Kjøbenhavn for at gennemgaa et Kursus i Undervisningsfærdighed og tage en Eksamen deri. Denne Mand vil rimeligvis i Undervisningsfærdighed staa betydelig over de Herrer, der skulle undervise og eksaminere ham. En Mand, der har styret en kommunal eller privat Realskole i nogle Aar, og som man ønsker at knytte til en

Statsskole, vil i Virkeligheden være en pædagogisk Dygtighed, og der er da noget ejendommeligt i, at han skal tvinges til at tage Eksamen netop i det, der udgør hans Dygtighed, det, der skaffer ham Adgang til Statsskolen. Det er ogsaa en egen Sag med denne Eksamen i Undervisningsfærdighed, thi Undervisningsfærdigheden er jo afhængig af Lærerens Personlighed. En Lærer kan bringe sine Elever meget vidt ved at undervise paa en bestemt Maade, medens andre Lærere slet ikke kunne bruge denne Undervisningsmaade og derfor rimeligvis ville underkende hans Maade at tage Tingene paa. Som sagt, som Lovforslaget foreligger, aabner det en Mulighed for, at Ministeren kan blive fri for at tvinge Folk til at tage en Prøve i Undervisningsfærdighed. Alle føle det ønskelige i, at den opvoksende Slægt af unge Lærere kommer til at gennemgaa et saadant pædagogisk Kursus. Hvad Flertallet har været betænkeligt ved, er kun, at Lærere som enten allerede nu ere ældre eller senere som ældre søge over i Statens Skoler, skulle tvinges til det samme. Vi finde, at Lovforslagets Paragraf er affattet paa en tilfredsstillende Maade, og i det, som er fremkommet, har jeg ikke hørt noget Forsvar for den foreslaaede Ændring, som kunde bevæge os til at frafalde den Stilling, vi have taget til Ændringsforslag Nr. 35, hvilket Forslag jeg derfor vedblivende maa ønske forkastet.

Vilhelm Lassen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at han havde gjort sine Beregninger paa samme Maade som jeg. For at ærede Medlemmer ikke skulle tro, at de Tal, jeg nævned, vare grebne ud af Luften, skal jeg bemærke, at i en pædagogisk Afhandling i vort pædagogiske Tidsskrift har en Rektor ved en Latinskole oplyst, at den anslaaede Arbejdstid for en Elev i 14—15 Aars Alderen er $8\frac{5}{6}$ Time, i 15—16 Aars Alderen $10\frac{1}{2}$ Time, i 16—17 Aars Alderen $9\frac{5}{6}$ Time og i 17—18 Aars Alderen $10\frac{1}{3}$ Time. I det Foredrag, som jeg holdt forleden, nævned jeg en Arbejdstid af 9—10 Timer, og ærede Medlemmer ville se, at dette Tal er jeg ikke kommen til ved let-sindige Beregninger, men ifølge Oplysninger fra første Kilde. Derimod tror jeg, at det ærede Medlems Tal ikke ville findes i nogen som helst pædagogisk Afhandling i den civiliserede Verden.

Borgbjerg: Den højtærede Minister udtalte om de Ændringsforslag, som det